

[Jørgen Jørgensen.]

en Udtalelse fra den højtærede Statsminister herom.

I Forbindelse hermed og ogsaa af Hensyn til Samarbejdet mellem Regeringen og Rigsdagen vil jeg opfordre Regeringen til at holde Partierne paa Rigsdagen underrettet om den økonomiske Udvikling, Valutasituationen, Handelsforhandlinger og de Ting, som i Tiden er saa afgørende i vor Økonomi. Jeg har flere Gange under den tidligere Regering rejst Spørgsmaalet om Nedsættelse af et lille Udvalg, som vi tidligere har haft, med et Par Repræsentanter for hvert Parti, der kunde modtage Oplysninger om Landets økonomiske Stilling. Saa yderst alvorlige, som vore økonomiske Forhold er, er det rimeligt, at Partierne holdes underrettet om Forholdene, som de udvikler sig Maaned for Maaned. Vi havde et saadant Udvalg i 1930erne med et Par Repræsentanter for hvert af Partierne, og jeg tror, at det var til stor Nytte.

Vedrørende vore Handelsforhold vil jeg gerne udtale Haabet om, at det maa være muligt i den kommende Tid at opnaa en tilfredsstillende Handelsaftale med England. Det maa dog fremhæves, at Aftaler af samme Karakter, som vi tidligere har haft, ikke kan gentages, Danmark maa nødvendigvis have Priser for sine Landbrugsprodukter, der dækker Produktionsomkostningerne, og som staar i et rimeligt Forhold til Priserne paa de Varer, vi køber i England. Jeg finder det ogsaa selvfølgelig, at Landbrugets Folk paa samme Maade som hidtil fører Forhandlingerne, hvor det gælder Afsætning af Landbrugsvarer, men disse Forhandlinger maa naturligvis, som det ogsaa hidtil har været Tilfældet, foregaa i Forstaaelse og Samarbejde med Regeringen. Hvor der er Spørgsmaal om, at Landbrugsvarer sælges mod Køb af andre Varer, er det en Selvfølge, at der kan hverken Landbruget eller andre Erhverv slutte Aftaler om Priser eller Betaling uden efter Forhandling og i Forstaaelse med Regeringen. Disse almindelige Regler for Erhvervenes Stilling i Forhold til Regeringsmyndighederne maa naturligvis være ens, hvad enten Regeringen er udgaaet fra det ene eller det andet politiske Parti.

Om den Lovgivning, som Statsministeren bebudede, vil jeg gerne fremhæve, at det er nødvendigt, at en virkelig Grundstigningsskyld nu bliver gennemført. Den gældende Lovgivning paa dette Omraade er aldeles utilfredsstillende, og det Lovforslag, den tidligere Regering forelagde, vilde efter mit Partis Mening absolut ikke løse Spørgs-

maalet. Det er urimeligt, at store Værdistigninger, som med Rette burde komme Samfundet til gode, gaar i private Lommer, og det er urimeligt, at Grundspekulationen skal bidrage til at hemme og fordyre det Boligbyggeri, som alt burde indrettes paa at fremme.

Jeg udtaler ogsaa Haabet om, at det skulde blive muligt at gennemføre Jordreformen i denne Rigsdagssamling. Det er et Spørgsmaal, der interesserer Tusinder af Mennesker ude over Landet. Jeg ved nok, at man anfører, at det er ikke saa paakrævet at gennemføre denne Reform nu, hvor der er tilstrækkelig Jord at faa til Raadighed til Oprettelse af nye Brug i Forhold til de Byggematerialer, der forefindes. Men hele Spørgsmaalet om de for smaa Husmandsbrug og navnlig Spørgsmaalet om at bevare Ungdommen ved Landbruget i disse Aar nødvendiggør, at der nu snarest bliver tilrettelagt et Grundlag for den kommende Tids Udstykning, som virkelig saa nogenlunde kan give de unge Sikkerhed for, at naar de uddanner sig til en Landbrugserhverv, vil de ogsaa have Eksistensmuligheder, Arbejdsmuligheder som selvstændige Jordbrugere i den kommende Tid; derfor haster det med at faa det Spørgsmaal løst nu. Under Forhandlingerne sidste Sommer naaede vi et godt Stykke frem. Jeg hørte nok i Gaar, at det konservative Parti begyndte at blive betænkeligt; Partiet var jo godt med i Forhandlingerne dengang og viste megen Interesse for at faa Spørgsmaalet løst; men hvis de Konservative endelig ikke vil være med, kan de jo ogsaa undværes; vi vil da hellere have en virkelig brugbar og fornuftig Jordlovgivning end af Hensyn til Det konservative Folkeparti at skulle reducere Synspunkterne saa stærkt i denne Lovgivning, at Resultatet ikke vilde blive tilfredsstillende. Jeg maa derimod meget haabe, at Venstre og navnlig den tidligere Landbrugsminister vil vise samme Interesse for Spørgsmaalet, som Venstre og den tidligere Landbrugsminister viste under Forhandlingerne sidste Sommer, da vi virkelig kom et langt Stykke frem. Jeg vil anse det for meget vigtigt for en Reform af denne Karakter, at den bliver gennemført paa saa bredt et Grundlag som muligt, og jeg kan ikke se, at det skulde være umuligt, at vi med Hensyn til de Ting, der er tilbage, som vi ikke naaede at faa gjort færdige sidste Sommer, fandt en Løsning i Forstaaelse med Venstre.

Det radikale Venstre ser ogsaa med Tilfredshed, at Regeringen vil lade hele Grundskyldsspørgsmaalet overveje i en sagkyndig Kommission. Der er dog Omraader inden for